digital-ro
Respect pentru oameni și cărți

IC XC NI KA

„Dumnezeu dragoste este" I Ioan 4:8

FAMILIA ORTODOXĂ

COLECŢIA ANULUI
2016
lunile iulie-decembrie

scrisoare de început | pag. 1
Părintele Arsenie Papacioc:
„Să vă iubiţi unul pe altul!"

editorial | pag. 3
Sensul familiei,
de Virgiliu Gheorghe

prăznuiri | pag. 7
Athosul – stâlp sobornicesc al Bisericii,
de Radu Hagiu

şcoala părinţilor | pag. 16
Maica Magdalena de la Essex:
Educaţia creştină în zilele noastre (I)

pag. 22
Prof. Psiholog Nina Krîghina:
„Iar femeia să se teamă de bărbat"

cauzele bolilor | pag. 26
Interviu cu Dr. John Ionescu:
Medicina integrativă (III)

cu noi este Dumnezeu | pag. 31
Ioana şi Nicholas din Noua Zeelandă:
„Mai puternici împreună" (I)

cuvântul duhovnicului | pag. 40
Ieromonahul Nikolai Saharov:
„Păstraţi cu sfinţenie dragostea de la început!"

pag. 47 | teologica
Sfântul şi Marele Sinod:
„Urmăm predaniei Apostolilor
şi a Părinţilor Bisericii noastre..."

pag. 54 | mărturii
Fântâna,
de Silvana Ardelean

pag. 56| minuni
Filosoful şi Sfântul:
„Sunt ateu, dar vreau
să cred în Dumnezeu"

pag. 58 | convertiri
Părintele Martin H. Lissmann:
„Adevărul nu poate aştepta" (III)

pag. 63 | al optulea veac
Distrugerea culturii ancorate
în Adevăr (II),
de Irina Bazon

pag. 69 | tinerii în vremurile din urmă
Ziua când voi zice „nu" păcatului (II)

pag. 76 | pentru viaţă
„Scânteia mea de viaţă" (II)

pag. 80 | concursuri

Revista apare cu binecuvântarea
ÎPS Pimen, Arhiepiscop al Sucevei şi Rădăuţilor

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Părintele Arsenie Papacioc
† 19 iulie 2011

„Să vă iubiţi unul pe altul!"

Lumea aceasta nu e vinovată, suntem vinovaţi noi că nu ştim să iubim şi nu ştim s-o apreciem! Ce-am făcut noi pentru lumea asta, dacă este vorba să intrăm în amănuntele drumului mântuitor? Ce-am făcut noi pentru lumea aceasta – asta ni se cere!

O instituţie, ca şi un neam, trăieşte prin cei care ţâşnesc, care stau pe Cruce fără să cedeze. O iubire mare pentru Dumnezeu cere o permanentă jertfire. Niciodată nu vom trăi fără probleme şi fără săbii îndreptate împotriva noastră! Nu vedeţi învăţătura creştină? „N-am venit să aduc pace pe pământ, ci sabie..." Matei 10:34 „Duşmanii omului sunt casnicii lui" Matei 10:36. Dar toate acestea nu trebuie să descurajeze pe nimeni cu nimic. Chiar dacă omul este afectat de aceste nenorociri, asta nu înseamnă să renunţe. Nu! Dumnezeu ştie de necazul tău, iar aceste suferinţe te încearcă pentru a te putea defini, pentru a merita să fii încununat de Dumnezeu, căci El asta doreşte.

Nu ne putem închipui un om mântuit fără merite. De unde vin aceste merite? Din lupta cu suferinţele, iar luptă fără jertfă nu se poate! Crucea a mântuit neamul omenesc. Nu dreptatea lui Dumnezeu, nici minunile Sale, ci Crucea. Atunci când Iisus S-a răstignit, atunci a fost biruit satana. Mântuitorul triumfa pe Cruce, iar satana era învins. Deci nici un creştin nu este scutit, sub nici un chip, de Crucea sa, pentru că e dar de la Dumnezeu suferinţa, dragii mei! Nu este numaidecât o pedeapsă. Dar, chiar pedeapsă în sine, canonul înseamnă putinţa revenirii, a întoarcerii la bine.

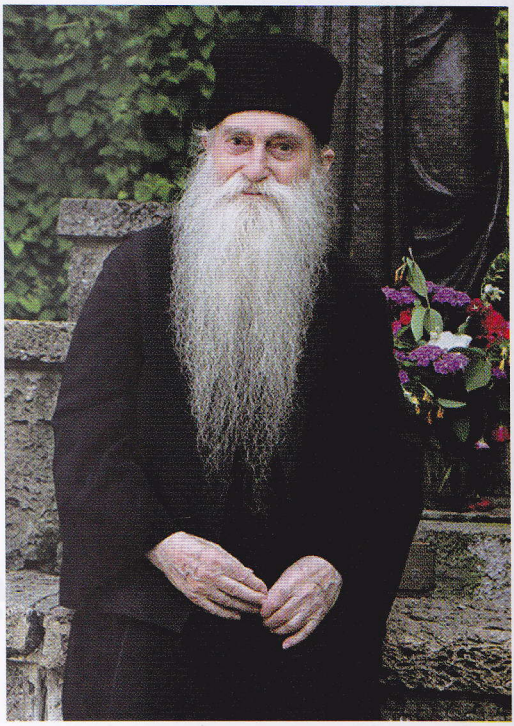

„O iubire mare pentru Dumnezeu cere o permanentă jertfire" (Părintele Arsenie).

„Dă-te de partea Mea, ca să-l iubeşti şi tu"

Dacă se întâmplă să facem fapte bune, nu este bine să le facem numai din obligaţie, pentru că devenim cazoni. Să le facem dintr-o dragoste cu orice chip, şi atâta cât putem. Pentru că Dumnezeu nu ne ţine că suntem noi foarte vrednici. Ne ţine că este foarte milostiv El, şi de aici vine şi toată mila noastră.

Bunăoară, se găseşte cineva în situaţia să duşmănească pe cineva, se găseşte în situaţia să-l judece, pentru că este într-adevăr incorect şi nu se aşază deloc. Dar dacă ar zice omul aşa, dacă ar sta de vorbă cu Dumnezeu: „Măi dragă, Eu îl iubesc şi pe acela aşa cum e. Dă-te de partea Mea, ca să-l iubeşti şi tu. Eu îl iubesc aşa cum este. Căci de aceea îl ţin în viaţă. Dă-te de partea Mea şi lasă, nu-l mai duşmăni;

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Eu sunt Dumnezeu și tot Eu te țin și pe tine. Tu câte greșeli faci și ți le trec cu vederea?". Acest dialog intim cu smerenie să se facă, și tu ești asigurat. Și răsare cu orice chip iubirea, fără de care nu se poate face nimic, chiar dacă ai da munții la o parte, chiar dacă ți-ai sfâșia trupul să ardă pentru Hristos.

Milostenia nu este numai să dai din traistă. Milostenie este că-l accepți pe un om să stea lângă tine, fără să-l alungi în gând. Ai un coleg care are un necaz, trebuie să știi să-i faci o mângâiere, să-i descrețești fruntea. La săraci poți să faci o rugăciune scurtă: „Doamne, miluiește-l!", dacă nu poți să-i dai, că ești în tramvai și el este pe trotuar. Întrebarea se pune: cum ne este inima noastră în legătură cu suferința din jur? Cel mai mare lucru de care vom fi întrebați la Judecata de Apoi este: de ce nu am dat mai multă atenție semenilor noștri?

„Această sfântă libertate, această curățire a inimii"

Frățiile voastre trebuie să știți că inima noastră trebuie să fie mereu liberă pentru Hristos. Că un dușmănel, care stă cocoțat pe acolo, pe undeva, în zona asta grozavă a inimii, Îl îndepărtează pe Hristos din inima ta. Adică nu vrea Hristos să stea cu dușmănelul ăla. Că nu există relație între rău și bine. Mântuitorul zice: „Să-mi dai toată viața, toată ființa ta!". Dracul zice: „Mie să-mi dai numai un deget!". Că prin asta el te stăpânește cu totul. Deja e lângă tine. Nu mai este Hristos lângă tine, dacă tu i-ai dat o unghie de la un deget. Nu trebuie să stai de vorbă cu dracul.

Eu îmi doresc foarte mult să-mi păstrez această sfântă libertate, această curățire a inimii, căci Hristos nu vine în inima ta dacă este un dușman acolo. Nu vă mai preocupați cu: „Uite, eu i-am zâmbit și el mi-a rânjit". Dacă ești pe linia adevărului poți să fii foarte sigur: „Doamne, eu sunt de vină, că e fratele meu!". Așa.

„De ce să stau chiar așa, pe ultima treaptă?"

Există poruncă în învățătura creștină să se respecte toată făptura, cu atât mai mult ființa omenească, care are „chip și asemănare". Dar firea pervertită, bineînțeles, te îndeamnă să ții cont numai de al tău, și foarte greu te rupi și pentru celălalt. Și tocmai asta e porunca: să te rupi. Eu v-am spus uneori; dacă nu, spun acum: eram într-o situație, parcă era vis, dar tare a fost parcă real, așa... Murisem, și mă uitam, cum se spune, la moartea mea, căci sufletul nu moare. Mă uitam la mine în coșciug și, când a ajuns coșciugul să intre în groapă, am zis: „Ce bine este dacă lași ceva din tine afară! Aceea te va ajuta și pe tine să trăiești mereu". Milostenia este ceva din tine. Și Alexandru Vlahuță zice: „Mila e toată Scriptura!".

Există o poruncă mare repetată de Iisus Hristos, încât insistă: „Să vă iubiți unul pe altul". Vedeți, cu orice chip trebuie să fim atenți dacă avem acest sentiment de iubire pentru toți. Practic e greu. Nu poți chiar să-i iubești pe toți. Bine, asta se înțelege. Dar cu nici un chip să nu urâți! Dacă nu urăști, nu mai ești în apă – ești pe scară, pe prima treaptă. Dar ești pe uscat! Și sigur că treptele merg până la treapta dragostei de sus. Ești liber și ai posibilitatea de a urca, dacă nu urăști. Deci este un început doar. Dacă ești pe prima treaptă ești salvat. Dar ceva sfânt din noi, creându-ne Dumnezeu Singur numai pentru Dumnezeu și poruncindu-ne să iubim, ne-a dat și putința să iubim. Și atunci ceva sfânt din noi ne spune: „De ce să stau chiar așa, pe ultima treaptă? Ia să pășesc mai sus!". Se întâmplă de capeți o bucurie pe care nu o cunoșteai, dar care te odihnește și te silește la a treia treaptă. Și tot așa, și tot așa, până când ajungem la dragoste, care este legătura desăvârșirii. ■

Din „Ne vorbește Părintele Arsenie", vol. 3
(Ed. Episcopiei Romanului, 1998)

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Foto: Iarion Moga

Sensul familiei

Totul are sens. Viaţa are sens pentru că există o bucurie a întâlnirii, există altcineva care ți-e martor, care te iubește, fie că e mama sau tatăl, fraţii sau prietenii, soţul sau soţia – și, dincolo de toţi și toate, bunul Dumnezeu.

Există un sens interior, implicit, al existenţei omului în lume, pe care dacă nu l-am trăi, dacă nu ne-ar mișca dincolo de propriul „eu", de imanenţa unei monotone existenţe cotidiene, dacă nu ne-ar da bucuria de-a ne împărtăși de prezenţa celuilalt, viaţa noastră ar deveni foarte tristă și lipsită de sens. Este cam ceea ce pățesc mulţi tineri astăzi, cărora cultura de consum și divertismentul le-au devorat, odată cu conţinutul vieţii sufletești, și bucuria de-a mai trăi. Și asta pentru că societatea modernă, în războiul ei înverșunat împotriva lui Dumnezeu, nu numai că a omorât credinţa din sufletele oamenilor, dar a reușit și să întunece vederea raţiunilor dumnezeiești, cu ajutorul ecranelor pe de o parte, și al ideologiilor pe de altă parte, într-o măsură fără precedent în istoria umanităţii. Într-o astfel de lume nu mai rămâne decât legalizarea eutanasiei – nu întâmplător, legislaţie care se impune în paralel cu legiferarea căsătoriei între homosexuali. Sinuciderea asistată vine ca să-i „salveze" pe cei deznădăjduiţi de lipsa oricărui sens în viaţă, oferindu-le posibilitatea de a o părăsi – cum zic ei, „cu demnitate" –, înșelaţi fiind o viaţă întreagă că vor păși în „nefiinţa" către care s-au îndreptat.

Citind aceste rânduri, probabil că mulţi dintre noi am putea crede că suntem departe de situaţia disperată a acestor oameni, cumva protejaţi de o educaţie și o morală sănătoasă, precum și de credinţa în Dumnezeu. Așa este, suntem *încă* în poziţia în care contrastul

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

„Soții trebuie să aibă dragoste curată între ei pentru ca, existând un climat pașnic în familie, să-și poată îndeplini îndatoririle lor duhovnicești. Pentru a trăi în chip armonios, soții trebuie dintru început să pună ca temelie a vieții lor dragostea, dragostea cea scumpă, care se află în nobletea duhovnicească, în jertfirea de sine, iar nu în dragostea cea mincinoasă, lumească și trupească. Atunci când există dragoste și jertfire de sine, întotdeauna unul se pune în situația celuilalt, îl înțelege și-l doare. Iar atunci când cineva îl primește pe aproapele sau în inima sa îndurerată, Îl primește pe Însuși Hristos, Care îl umple cu și mai multă veselie duhovnicească. Soții să cultive virtutea dragostei cât mai mult, pentru a rămâne uniți amândoi pentru totdeauna, ca astfel să fie împreuna cu ei și al Treilea, Preadulcele nostru Iisus".

Cuviosul Paisie Aghioritul
† 12 iulie

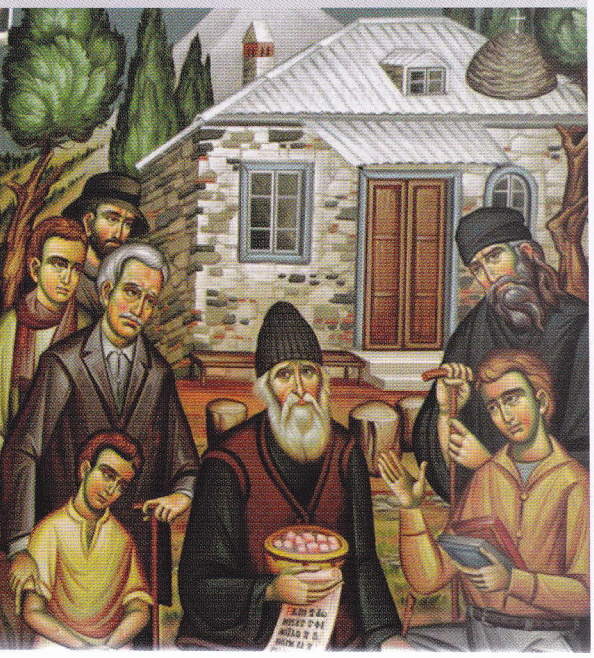

dintre ofensiva răului, a legislațiilor anti-viață care se impun astăzi în întreaga omenire și propria noastră mentalitate ne surprinde și oarecum ne scandalizează. Cu toate acestea, non-sensurile sau falsele judecăți de valoare ce perpetuează astăzi minciuna în lume au pătruns și în viața noastră. Fie prin intermediul micilor ecrane, fie din cauza obedienței noastre față de duhul lumii – cunoscut mai nou sub numele de *opinie publică* –, aceste minciuni deghizate în adevăr, glazurate cu anumite plăceri, ne-au îndulcit simțurile, ne-au cucerit imaginația și au câștigat un loc de cinste în inima noastră.

Dreptatea și dragostea, după lume și după Dumnezeu

Aceste observații mi-au fost confirmate încă o dată în contextul dezbaterilor privind inițiativa cetățenească prin care peste trei milioane de români cer consemnarea în Constituția României a faptului că familia se întemeiază pe căsătoria dintr-un bărbat și o femeie. În cadrul discuțiilor, în sprijinul căsătoriilor între homosexuali a fost aduse argumentele „dreptului egal al tuturora" în fața legii și cel al „iubirii reale și mistuitoare" care îi leagă pe homosexualii ce și-au ales o „viață de cuplu".

Așadar, *dreptatea* și *dragostea* sunt, în viziunea noilor ideologi neomarxiști, pilonii care ar trebui să susțină căsătoria între homosexuali. Argumentul juridic se adresează în primul rând intelectualilor sau celor cu mintea ceva mai abstractă, iar celălalt, al iubirii pasionale, consumatorilor de telenovele, inimilor delicate și înflăcărate de emoția unei povești de dragoste între homosexuali, narațiuni din care nu o dată le-a fost dat să se împărtășească în fața televizoarelor.

„Da, au dreptul", mi-au spus unii, „căci și noi, creștinii, suntem de acord cu egalitatea de drepturi dintre oameni". Alții s-au văzut